

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Mads Larsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Mads Larsen: Det ærede Medlem Hr. Johannes Hansen siger, at denne Lovgivning om disse Huse maa dog engang høre op. Hvad tænker det ærede Medlem saa paa? Er det hans Mening, at vi saa paa ny skal tilbage til den vilkaarlige Behandling, som disse Brugere var udsat for, hvorefter de kun for et Aar ad Gangen havde Ret til at besidde disse Huse og ikke havde Udsigt til nogen Erstatning, hvis Ejeren med kort Varsel smed dem ud. Er det det ærede Medlems Mening? Det kan jeg ikke tro. Jeg forstod jo nok efter de Udtalelser, det ærede Medlem Hr. Ulrich fremsatte, at det kun var et bestemt Spørgsmaal, han reagerede over for, Spørgsmaalet om den Ret, som er givet de *nuværende* Besiddere eller Brugere, der skal have Lov til at fortsætte. Men det kan vi jo meget bedre drøfte i det kommende Udvalg end her. — Jeg vil til Slut advare det ærede Medlem Hr. Johannes Hansen mod at gøre Forsøg paa at komme bort fra den retslige Beskyttelse, som er gennemført for Brugere af disse Huse, Lejehusmændene.

Hermed sluttede Forhandlingene.

Lovforslagets Overgang til anden *Behandling*
vedtoges uden Afstemning.

Levinson: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Formanden: Der er ikke mere paa Dagsordenen.

Uden for Dagsordenen giver jeg Ordet til det ærede Medlem Hr. Kristen Amby, for at han paa egne og Medforslagsstilleres Vegne kan fremsætte et tidligere anmeldt Lovforslag.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Kristen Amby): Det Lovforslag, som jeg skal have den Ære at fremsætte for det høje Ting, er baade med Hensyn til Omfang og Indhold let overskueligt. Det bestaar af 3 smaa Paragraffer.

I § 1 foreslaas det, at der ved Indenrigsministerens Foranstaltning vil være at afholde en Folkeafstemning om Døds-

straffens Genindførelse. Afstemningen skal foregaa i Kommunerne i Overensstemmelse med Reglerne om Folkeafstemning i Lov Nr. 355 af 23. Juni 1920. Berettigede til at deltage er alle, der er optaget paa de i Henhold til Lov af 11. April 1920 udarbejdede Valglistor til Folketinget. Afstemningen skal afholdes senest Maanedsdagen efter Lovens Vedtagelse.

I § 2 foreslaas det, at Regeringen, saafremt over Halvdelen af de afgivne Stemmer er afgivet til Fordel for Dødsstraffens Genindførelse, forelægger Rigsdagen et Lovforslag herom til Rigsdagens frie Afgørelse. Man har indsat denne sidste Bestemmelse for hverken reelt eller formelt at komme i Modstrid med Grundlovens Bestemmelse om, at en Rigsdagsmand ved en Afstemning kun er bundet ved sin Overbevisning.

I § 3 bestemmes det, at denne Lov straks træder i Kraft.

Lovforslaget er altsaa, som jeg sagde, let overskueligt baade med Hensyn til Omfang og Indhold. Det er imidlertid ikke ledsaget af Motiver, og det skal da være min Opgave ganske kort at motivere baade selve Forslaget og dets Fremkomst.

Det er alle Tingets Medlemmer bekendt, at der paa Grund af visse grove og oprørende Forbrydelser i den senere Tid har rejst sig en Stemning ude i Folket, en Stemning, der ganske vist har givet sig højst forskellige Udslag, men som dog synes at samle sig i et Krav om skærpede Straffeforanstaltninger over for disse grove og oprørende Forbrydelser og herunder et tydeligt og udtalt Ønske om Dødsstraffens Genindførelse. Da man nu maa formode, at Fremsættelsen af Forslag til saadanne Ændringer i Straffeloven, hvorved Dødsstraffen skulde genindføres, blot vilde resultere i en Debat her i Rigsdagen, hvor de allerede kendte Argumenter baade for og imod Dødsstraffen vilde blive fremført paa ny, og intet yderligere vilde opnaas, har man foretrukket at fremsætte dette Lovforslag om Folkeafstemning, der mulig-gør den af os ønskede Ordning ved en direkte udtalt Folkets Vilje, for saa vidt Folkets Vilje ved en Folkeafstemning giver til Kende, at det ønskede Genindførelse af Dødsstraffen.

Her rejser sig visse Spørgsmaal. For det første Spørgsmaalet om Betimeligheden af Folkeafstemning overhovedet. Jeg skal gerne indrømme, at den, der principielt er imod, at Folket ved nogen direkte Afstemning selv udtaler sig, han kan i øvrigt være enig eller uenig med Hensyn til Dødsstraffens Genindførelse, vel næppe kan give